

8 Ιανουαρίου 2015

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Image not found or type unknown

«Ο πατήρ Πορφύριος δεν σταμάτησε να ζει. Μάλιστα τώρα είναι πιο κοντά μας. Όμως ο μόνος τρόπος επικοινωνίας μαζί του είναι η απλότητα και η προσευχή. Γιατί λίγο πριν την κόμησή του όταν πληροφορήθηκε την κοίμηση του γέροντος Ιακώβου Τσαλίκη της Ι.Μ Οσίου Δαυίδ έκανε το σταυρό του και είπε: «Μεγάλος άγιος, και είναι μεγάλος γιατί ήταν απλός. Τώρα είναι πνεύμα, τώρα είναι παντού, τώρα είναι δικός μας». Θαυμαστό δε είναι ότι οι δύο γέροντες κοιμήθηκαν με 12 ημέρες διαφορά. Στα Εισόδια της Θεοτόκου ο πατήρ Ιάκωβος και ο γέροντας Πορφύριος 12 μέρες μετά που με το παλαιό ημερολόγιο που τηρείται στο Άγιον Όρος, ήτο εορτή των Εισοδίων. Όλοι απορούσαν με αυτό το σημάδι του Θεού, τι να συμβόλιζε. Όμως αν θέλουν απάντηση την είχε δώσει ο ίδιος ο πατήρ Πορφύριος με τα επόμενα που γράφουμε παρακάτω αναφερόμενος στον Προφήτη Ησαΐα (...Αφελώ τους προφήτας.....). Κάποτε μου είχε πει εμπιστευτικά, «Θόδωρε δεν ακούν πλέον οι άνθρωποι! Είναι να παίρνουμε τις σπηλιές και τα βουνά και να κλαίμε να σώσει ο Θεός τον κόσμο». Ο πατήρ Παΐσιος λίγο πριν φύγει από τη ζωή είπε: «Φεύγω από τη ζωή γιατί δεν με ακούει κανένας». Το ίδιο είχε πει λίγο πριν φύγει από τη ζωή και ο πατήρ Πορφύριος.

Οι άγιοι ανήκουν κυρίως στους εναρέτους, στους δικαίους και στους αγίους, και μετά στους αμαρτωλούς. «Τα άγια τοις αγίοις». Θέλει δε προσοχή πολύ όταν ζούμε κοντά σε τέτοιους ανθρώπους να μην παρασυρόμαστε από την αγάπη τους και την μακροθυμία τους, γιατί μπορεί άλλοι μπορεί να είναι πιο άξιοι από εμάς για να είναι κοντά τους. Εδώ όσο ζουν έχουν πολλούς περιορισμούς. Ο Θεός το επιτρέπει αυτό για να τους ταπεινώνει, όσο ζουν ακόμα στη γη, από τις αδυναμίες μας. Μετά την κοίμησή τους είναι η σειρά μας να ταπεινωθούμε. Όταν φύγουν από εδώ ανήκουν απόλυτα στον Θεό και στη δικαιοσύνη Του και θα έχουν τους δικούς των όσοι το αξίζουν και όσοι πραγματικά αγαπούν. Έτσι λειτουργεί η δικαιοσύνη του Θεού. Γι' αυτό είπε και ο γέροντας Πορφύριος για τον γέροντα Ιάκωβο ότι τώρα είναι δικός μας. Του Αγίου Γεωργίου του ίδιου έτους το κελλί μας επίσημα θα αναλάμβανε τη διακονία του Κυριακού. Ο γέροντάς μας θα είχε τον τίτλο του Δικαίου. Τότε ο γέροντας Νικάνωρ ο προηγούμενος Δικαίος, είπε κάτι που επαληθεύθηκε. «Άντε έχουμε ξανακηδεύσει και παλιότερα Δικαίο». Δηλαδή ο γέροντάς μας θα είχε την ευλογία να κοιμηθεί στα Κουσοκαλύβια ως Δικαίος. Όταν ο πατήρ Πορφύριος πληροφορήθηκε ότι ανέλαβε τη διακονία της Σκήτης το κελλί μας Άγιος Γεώργιος και αυτός θα ήταν ο Δικαίος τότε είπε: «Τώρα αλλάζει η δικαιοσύνη του Θεού» και συγκεκριμένα αναφέρθηκε σε αυτό που είπε ο γέροντας Νικάνωρ για το πώς θα λειτουργήσει η δικαιοσύνη του Θεού στο κελλί μας. «Οι έσχατοι θα γίνουν πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι». Κάποια άλλη στιγμή λίγο πριν

κοιμηθεί ο π.Πορφύριος είπε σε κάποιον: «Τι νομίζεις βρε, ότι όποιον έχω κάνει καλόγερο θα πάρει και τη χάρη μου;». «Τον γέροντα Δημά τον Ρώσο δεν τον είχα γέροντα και όμως πήρα τη χάρη του».

Στις τελευταίες στιγμές της ζωής του αναφερόταν σε ένα κεφάλαιο του Προφήτη Ησαΐα που υπάρχει και η φράσις, «· ιμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ». Ετόνιζε στο περιβάλλον του να βρούνε που αναφέρεται. Σε κάποια στιγμή τον άκουσα προσεκτικά να ξανατονίζει, αφού πλέον βρήκανε το συγκεκριμένο χωρίο «· ιμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ».Και επεξηγώντας το να λέγει «Ζωστικό ἔχεις; Γίνε αρχηγός μας». Ετόνιζε δε ο π.Πορφύριος ότι αυτό το κεφάλαιο του Ησαΐα αναφερόταν σε μία περίοδο ηθικής κατάπτωσης του Ισραήλ, έλεγε όμως ότι αυτά ισχύουν και για σήμερα.

Αξίζει για να γίνουν και κατανοητά για όλους αυτά που έλεγε ο γέροντας Πορφύριος να αναφερθούμε στο σχετικό κεφάλαιο του Ησαΐου.

«ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος, 2 γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον 3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατὴν· 4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαΐκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. 5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον. 6 ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων· ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. 7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ· οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἰμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου. 8 ὅτι αἰνεῖται Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες· διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, 9 καὶ ἡ αἰσχὺνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν 10 εἰπόντες· δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται....» (Προφ. Ησαΐα, ΚεφΓ' 1-10)

ΑΠΟΔΟΣΗ

«Ιδού λοιπόν, ο δεσπότης, ο Κύριος των δυνάμεων θα επιτρέψει να λείψει από την χώραν της Ιουδαίας και από την πόλιν της Ιερουσαλήμ κάθε δύναμις ανδρός και γυναικός, δύναμις και στήριγμα άρτου και ύδατος και όλων των απαραίτητων βιοτικών αγαθών. Θα αφαιρέση κάθε γίγαντα και γενικώς κάθε ισχυρόν άνδρα, άνδρα εμπειροπόλεμον και δικαστήν και προφήτην και συνετόν και έμπειρον πρεσβύτερον. Θα αφαιρέση κάθε στρατιωτικόν αρχηγόν μέχρι και πεντηκόνταρχον,

κάθε αξιόλογον σύμβουλον και σοφόν αρχιτέκτονα και άνθρωπον, ο οποίος μετά συνέσεως θα ακούει την αλήθειαν. Αντι δε αυτών θα επιτρέψη να καταλάβουν την αρχήν και να τεθούν επικεφαλής σας νεαροί άνδρες χωρίς πείραν, απατεώνες δε θα αναδειχθούν κύριοι και δυνάσται του λαού. Τότε θα λείπει ο αμοιβαίος σεβασμός, ο λαός θα περιέλθει σε κατάστασιν συγχύσεως και αναρχίας. Ο ένας άνθρωπος θα επιπέση εναντίων του άλλου και κάθε άνθρωπος εναντίον του πλησίον του. Με αυθάδειαν θα συγκρουσθή το παιδίον πρὸν τον γέροντα, και ο ανέντιμος πρὸς τον έντιμο και ευϋπόληπτον. Εξ' αιτίας της αναρχίας αυτής και δια την έλλειψην συνετών αρχηγών και βιοτικών αγαθών, θα κρατή από το ένδυμα κάθε άνθρωπος τον πρώτο τυχόντα ομοεθνή του ή τον συγγενή του πατρός του, και θα λέγη «συ έχεις ένδυμα, δεν είσαι γυμνός όπως ημείς. Γίνε λοιπόν αρχηγός μας και η διατροφή μας ας είναι στα χέρια σου». Εκείνος κατά την φοβεράν αυτήν ημέραν θα απαντήση και θα ειπή: «δεν θα γίνω αρχηγός σας, διότι ούτε εις την ιδικήν μου οικίαν δεν υπάρχει άρτος ούτε άλλο ιμάτιον. Δεν θέλω και δεν ημπορώ να γίνω αρχηγός του λαού αυτού». Αυτά ασφαλώς θα γίνουν, διότι η Ιερουσαλήμ θα έχει εγκαταλειφθή από τον Κύριον και θα έχει περιπέσει εις καταστροφήν, διότι αι γλώσσαι των κατοίκων της χώρας αυτής ελάλουν παράνομα και οι άνθρωποι εδεικνύοντο απειθείς πρὸς τον Θεόν. Και τώρα ήλθεν ο καιρός να ταπεινωθεί το ψευδές μεγαλείον αυτών. Η αναισχυντία του προσώπου των εγείρεται μάρτυς κατηγορίας εναντίον αυτών. Διεκήρυξαν και παρουσίασαν αναισχυντως την αμαρτίαν αυτών, όπως άλλοτε οι κάτοικοι των Σοδόμων. Αλλοίμονον εις αυτούς, διότι έχουν σκεφθή και λάβει αποφάσεις πονηράς και κακάς, αι οποίαι εις τελευταίαν ανάλυσιν θα εκσπάσουν εναντίον των. Αυτοί είπαν:» Ας δέσωμεν και ας απομονώσωμεν έγκλειστον τον ενάρετον, διότι μας είναι δυσμεταχειρίστος και εμπόδιον εις τον δρόμον μας». Δι' αυτάς τας παρανομίας των θα γευθούν τα επίχειρα των κακών έργων των».

Εδώ σταματούμε αλλά θα άξιζε με πολύ ενδιαφέρον να κοιτάξουμε τη συνέχεια του κειμένου στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης ότι συμβαίνουν ακριβώς όπως σήμερα. Οι ημέρες που έρχονται και ήδη τις ζούμε είναι τρομακτικά δύσκολες. Αλλά όπως έλεγε και ο γέροντας Παΐσιος «Τώρα ζούμε την μπόρα την δαιμονική, όμως αργότερα θα έρθει η θεϊκή λιακάδα». Έλεγε επίσης ότι και ο Ιούδας ήταν μαθητής του Χριστού αλλά όμως τον επρόδωσε. Δεν το ανέφερε τυχαίως, μιλούσε πάντα για το περιβάλλον του με πολύ πόνο. Δυστυχώς ο άνθρωπος είναι κτητικός ακόμα και κοντά σε τέτοιους ανθρώπους. Αυτό δε τους γέροντες τους λυπεί πολύ, γιατί αυτοί ζουν ελεύθερα με τον Θεό. Έτσι θέλουν και εμάς ελεύθερους, αλλά μέσα στο νόμο του Θεού και στην αγάπη Του. Τον οποίο νόμο τον ορίζουν και τον γνωρίζουν αυτοί που ζούνε στην αγάπη του Θεού.

Ο γέροντας Πορφύριος ετακτοποίησε με τη σοφία του την διαθήκη του. Φυσικά μη

νομίσετε ότι έγραψε κάτι όσο αφορά για τα πνευματικά του παιδιά, παρά μόνο τα της ταφής του. Ποιοι πατέρες όταν φεύγουν από αυτή τη ζωή αφήνουν ατακτοποιήτα τα παιδιά τους; Πόσο μάλλον ο γέροντας Πορφύριος. Και ποια δεν γνωρίζουν τι τους άφησε ο πατέρας τους. Και όποιος τολμήσει να πάρει κάτι που δεν του ανήκει , δεν θα το χαρεί πολύ. Ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρεται. Η κληρονομιά των Αγίων φυλάγεται από τον ίδιο τον Χριστό και όχι από ανθρώπινους νόμους. Και όπως μου εμπιστεύτηκε κάποιο πρόσωπο που τον εγνώριζε πενήντα χρόνια «Οίς δέδοται...». Δηλαδή σε όποιον έχει δοθεί από τον Θεό. Όχι ότι επιθυμούμε εμείς....»

Το κείμενο είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Αγίου Γέροντα Πορφυρίου την ημέρα της εορτής του.

Ιερομόναχος Γεώργιος Καυσοκαλυβίτης

Ιερά Καλύβη Ζωοδόχου Πηγής Ιεράς Σκήτης Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων Αγίου Όρους

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr